

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru și de către avocatul Porumbescu Ștefan în numele inculpatului Barladean Oleg prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Barladean Oleg xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 22.07.2016-12.07.2019;

2. Instanța de apel: 16.09.2019-13.11.2019;

3. Instanța de recurs: 25.02.2020- 01.07.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, din 12 iulie 2019, Barladean Oleg, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin. (3), lit. b), Cod penal, la 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art. 172 alin. (3), lit. a) Cod penal, la 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ce constituie 40 000 (patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de trei ani.

În conformitate cu alin. (1), art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Barladean Oleg, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 (șaptesprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ce constituie 40 000 (patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 03 (trei) ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Barladean Olag, în beneficiul statului, cheltuielilor de judecată în suma de 2 157 (două mii una sută cincizeci și șapte) lei, cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale pe cauza penală și anume: efectuarea expertizei psihiatrico-psihologice nr. 545a - 2016, din 16 iunie 2016, în sumă de 994 (nouă sute nouăzeci și patru) lei, efectuarea expertizei medico-legale ambulatorie nr. 539a - 2016, din 14 iunie 2016, în sumă de 994 (nouă sute nouăzeci și

patru) lei și efectuarea expertizei medico-legale nr. 85/P-6, din 16 aprilie 2016, în sumă de 169 (una sută șaiszeci și nouă) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Barladean Oleg, în perioada de la sfârșitul lunii ianuarie 2016 și până la 26 februarie 2016 (perioada concretă în cadrul urmăririi penale nu a fost stabilită), de mai multe ori, folosindu-se de faptul că, minora xxxxx, rămânea sub supravegherea sa, precum și de faptul că minora datorită vârstei sale nu putea să se apere, sau să-și exprime voința, aflându-se în apartamentul nr. xxxxxx, a întreținut cu ea raporturi sexuale în formă naturală.

Acțiunile lui Barladean Oleg, au fost calificate în baza alin. (3), lit. b), art. 171 Cod penal, - *violul, adică raportul sexual săvârșit profitând de imposibilitatea părții vătămate minore de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit împotriva unei persoane minore în vârsta de până la 14 ani.*

Tot el, în perioada de la sfârșitul lunii ianuarie 2016 și până la 26 februarie 2016 (perioada concretă în cadrul urmăririi penale nu a fost stabilită), de mai multe ori folosindu-se de faptul că, minora xxxxx, rămânea sub supravegherea sa, precum și de faptul că, minora datorită vârstei sale nu putea să se apere sau să-și exprime voința, își satisfacea pofta sexuală în formă perversă cu minora xxxxx.

Acțiunile lui Barladean Oleg xxxxx, au fost calificate în baza alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal, - *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, profitând de imposibilitatea părții vătămate minore de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

Tot el, la data de 06 octombrie 2017, aproximativ la ora 19 și 55 minute, fiind posesor al permisului de conducere, aflându-se în municipiul Comrat, strada Tankistov (traseul R-37), a condus mijlocul de transport de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare xxxxx, în stare de ebrietate alcoolică, faptul care a fost depistat de către colaboratorii de poliției. Conform rezultatului procedurii de testare alcoolscoptică, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Barladean Oleg, era de 0,51 mg/l, ce în conformitate cu alin. (3), art. 134¹² Cod penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, și constituie o încălcare a pct. 14) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică.

Acțiunile lui Barladean Oleg Fiodor, au fost calificate în baza alin. (1), art. 264¹ Cod penal, - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

2. Sentința menționată a fost atacată **cu apel**, în termenul legal, de către avocatul Porumbescu Ștefan, în interesele inculpatului Barladean Oleg, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

2.2 În motivarea apelului avocatul a invocat că:

- în prezenta cauza penală, nici la faza de urmărire penală, nici la judecarea cauzei în instanța de judecată, acuzarea nu a prezentat nici o probă veridică, care ar demonstra

vinovăția inculpatului Barladean Oleg, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 și alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal;

- potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate minore, ultima a declarat că, sa jucat cu inculpatul Barladean Oleg Fiodor în diferite jocuri, însă nu a comunicat că, ultimul a întreținut cu ea raporturi sexuale în formă naturală sau formă perversă;

- acest proces-verbal de audiere a părții vătămate minore nu poate fi pus la baza condamnării inculpatului Barladean Oleg, în baza alin. (3), lit. b), art. 171 și alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal, deoarece a fost întocmit cu încălcări procesuale, precum și nu este întocmit în conformitate cu normele procesual penale, din care considerente în temeiul art. 94 Cod de procedură penală, nu poate fi recunoscut drept probă. Audierea părții vătămate minore în conformitate cu prevederile art. 110¹ Cod de procedură penală, a avut loc în lipsa pedagogului-psiholog, ceea ce este o încălcare esențială a procedurii. Mai mult ca atât, audierea părții vătămate minore, a fost efectuată contrar prevederilor art. 260 Cod de procedură penală. În procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore, lipsesc datele precum că declarațiile acesteia se înregistrează video și au fost fixate în întregime în procesul-verbal de audiere, care urmează să fie întocmit în conformitate cu prevederile art. 260 și 261 Cod de procedură penală. Totodată, la procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore nu a fost atașat purtătorul de informații electronice pe care au fost fixate declarațiile acesteia, care se sigilează de către instanța de judecată și se păstrează împreună cu copia procesului-verbal de audiere, ceea ce reprezintă o încălcare a normelor procesuale;

- la fel, în procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore, conform art. 110¹ Cod de procedură penală, nu au fost indicate datele referitor la persoana care a întocmit prezentul proces-verbal, privind faptul utilizării mijloacelor de înregistrare video, precum și datelor despre faptul că persoanele participante la acțiunea procesuală respectivă, au fost preîntâmpinate despre utilizarea mijloacelor de înregistrare video. De rând cu ceasta, lipsesc datele precum că procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore, a fost dat citirii în prezența tuturor participanților la acțiunea procesuală menționată;

- în cadrul examinării înregistrării video a declarațiilor părții vătămate prezentate, s-a constatat că în înregistrarea video este înregistrată doar o parte a declarațiilor părții vătămate minore, în care ultima nu a declarat nimic despre careva acțiuni sexuale din partea inculpatului Barladean Oleg. Declarațiile părții vătămate minore în care a relatat despre acțiunile cu caracter sexual al inculpatului Barladean Oleg, nu au fost înregistrate video și sunt dubioase, având în vedere și faptul că, inculpatul Barladean Oleg nu a participat în cadrul audierii părții vătămate minore și a fost lipsit de posibilitatea de a pune întrebări acesteia.

- plângerea inculpatul Barladean Oleg, prin care a dorit să-și realizeze dreptul său de a solicita audierea suplimentară a părții vătămate minore depusă la Procuratura Generală privind audierea suplimentară a părții vătămate minore a fost înregistrată la 1 iulie 2016, însă aceasta a rămas fără soluționare. Totodată, faptul că la audierea părții vătămate minore a participat apărătorul inculpatului, nu exclude dreptul inculpatului de a formula întrebări suplimentare, care nu au fost puse în fața părții vătămate minore. Respectiv, având în vedere toate încălcările procesuale menționate supra, procesul-

verbal de audiere a părții vătămate minore, în condiții speciale, conform art. 110¹ Cod de procedură penală, nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare al inculpatului.

- la momentul adresării către organe de poliție a reprezentantul legal al părții vătămate minore, xxxxx, s-a adresat pe faptul acțiunilor perverse cu caracter sexual, întreprinse de către inculpatul Barladean Oleg, în privința părții vătămate minore, însă nu a descris concret care acțiuni perverse cu caracter sexual au fost întreprinse de ultimul. Mai mult ca atât, contrar art. 263 Cod de procedură penală, reprezentantul legal al părții vătămate minore, nu a fost preîntâmpinată de răspunderea penală pentru depunerea unui denunț calomnios.

- ulterior, fiind audiată în calitate de martor și fiind preîntâmpinată pentru depunerea declarațiilor false, reprezentantul legal al părții vătămate minore, la fel nu indică că, partea vătămată minoră i-ar fi comunicat precum că, inculpatul Barladean Oleg a săvârșit careva acte cu caracter sexual asupra acesteia. Fiind audiată în instanța de judecată, reprezentantul legal al părții vătămate minore, xxxxx, și-a schimbat declarațiile, menționând că, partea vătămată minoră fiind la psiholog a povestit despre acțiunile cu caracter sexual ale inculpatului Barladean Oleg, însă în cadrul audierii în calitate de martor, psihologul Gorceag Lidia, nu a confirmat declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore. Analizând declarațiile depuse de către reprezentantul părții vătămate minore la faza de urmărire penală și cele depuse în instanța de judecată, s-au constatat divergențe esențiale. Declarațiile depuse de către reprezentantul legal al părții vătămate minore în ședința de judecată în prima instanță, nu pot fi verificate și în temeiul art. 94 Cod de procedură penală nu pot fi recunoscute drept probe. Respectiv, prima instanță nu a apreciat faptul că, pe tot parcursul procesului penal reprezentantul legal al părții vătămate minore a depus declarații contradictorii, concluzionând eronat asupra veridicității acestora și greșit a pus aceste declarații la baza sentinței de condamnare a inculpatului, Barladean Oleg Fiodor.

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, nu coroborează cu alte probe din dosarul penal. Potrivit declarațiilor martorilor Ivanova Tatiana, Mavrodi Svetlana și Gorceag Lidia, se combat declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx. Potrivit declarațiilor martorilor respectivi, nu rezultă că inculpatul Barladean Oleg, ar fi realizat careva acțiuni cu caracter sexual, în privința părții vătămate minore.

- potrivit declarațiilor martorului Mileva Olga, audiată în instanța de fond la demersul apărării, ultima a declarat că, relațiile dintre partea vătămată minoră și inculpatul Barladean Oleg, sunt normale, ceea ce demonstrează că, partea vătămată minoră a fost influențată de către reprezentantul ei legal, xxxxx, să mărturisească împotriva inculpatului Barladean Oleg.

- în cadrul judecării cauzei în prima instanță, apărarea a înaintat un demers privind efectuarea unei expertize medico-legale suplimentare în privința părții vătămate minore, care a fost respins, fiind admis demersul procurorului privind audierea expertului Topal Carolina, care a fost audiată pe marginea raportului de expertiză medico-legală efectuată în privința părții vătămate minore. Însă, declarațiile expertului Topal Carolina, nu sânt confirmate prin careva alte probe examinate în cadrul judecării

cauzei, respectiv, prin prisma art. 94 Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

- conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală din 14 aprilie 2016, a fost confirmat că, careva leziuni corporale pe organele genitale ale părții vătămate minore, nu s-au depistat, fapt care demonstrează că nu au avut loc careva relații sexuale dintre inculpatul Barladean Oleg și partea vătămată minoră.

- în cadrul cercetării judecătorești, partea apărării de nenumărate ori a solicitat citarea în ședința de judecată a părții vătămate minore, din motivul că, la faza de urmărire penală inculpatul și apărătorul acestuia au fost lipsiți de posibilitatea de a pune întrebări părții vătămate minore, referitor la circumstanțele cauzei. Prin respingerea unui astfel de demers, prima instanță a încălcat principiul contradictorialității, or, conform raportului de expertiză psihiatrico-psihologice, partea vătămată minoră poate să depună declarații în fața instanței. Mai mult ca atât, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-psihologică efectuat în privința părții vătămate minore, ultima putea să înțeleagă corect acțiunile îndreptate împotriva acesteia, respectiv, înțelegând caracterul acțiunilor inculpatului, nu putea să nu le relateze reprezentantului legal.

- că, probele dosarului penal demonstrează doar nevinovăția inculpatului Barladean Oleg.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2019 a fost admis apelul declarat de către avocatul Porumbescu Ștefan, în interesele lui Barladean Oleg, casată total, inclusiv din oficiu, sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Barladean Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin. (3), lit. b) Cod penal, la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art. 172 alin. (3), lit. a) Cod penal, la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis:

În conformitate cu alin. (1), art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Barladean Oleg, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Barladean Oleg a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 264¹ Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, tragerii la răspundere penală.

A fost respinsă cerința procurorului, privind încasarea din contul lui Barladean Oleg, în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, prima instanță examinând circumstanțe de fapt și de drept ale cauzei penale, apreciind probele prezentate și condamnăm inculpatul Barladean Oleg, pentru săvârșirea faptelor penale reținute în speță, în partea descriptivă a sentinței atacate, recunoscându-l vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 și alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal, nu a dat o încadrare juridică a acțiunilor inculpatului.

În ceea ce ține de săvârșirea de către inculpatul Barladean Oleg, a infracțiunilor prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 și alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal, Colegiul judiciar a considerat că, în cadrul judecării cauzei penale cu certitudine s-a constatat că, inculpatul a săvârșit infracțiunile nominalizate, ceea ce a fost pe deplin demonstrat prin probele administrate la faza de urmărire penală, examinate în prima instanță și verificate în instanța de apel.

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns în urma cercetării probelor administrate și anume: - declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate xxxxx (f.d.33-34, 44-45, vol. II, 26, 155 Vol. III); - declarațiile martorului Ivanova Tatiana (f.d.184-185 Vol. II); - declarațiile martorului Mavrodi Svetlana (f. d. 186-187, Vol. II); - declarațiile martorului Gorceag Lidia (f.d. 197-198, Vol. II); - declarațiile martorului Mileva Olga (f.d.25, Vol. III); - declarațiile expertului Topal Carolina (f.d. 121-122 Vol. III); - declarațiile martorului Cioban Alexandru (f.d. 147, vol. III); - plângerea depusă de către reprezentantul legal al părții vătămate minore, xxxxx (f.d. 11, vol. I); - cererea reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx în care a descris amănunțit cele relatate de către partea vătămată minoră, privind acțiunile întreprinse în privința acesteia, de către inculpatul Barladean Oleg (f.d. 12, vol. I); - copia certificatului de naștere pe numele părții vătămate minore (f.d. 27 vol. I); - concluzia psihologului, eliberată în urma examinării psihologice a părții vătămate minore (f.d. 40, vol. I); - caracteristica eliberată în privința părții vătămate minore (f.d. 42, vol. I); - procesul-verbal de ridicare a documentelor din 10 mai 2016, prin care s-a examinat registrul de evidență a grădiniței nr. 4 din municipiul Comrat (f.d. 43-46, vol. I); - raportul de expertiză medico-legală din 16 aprilie 2016, efectuat în privința părții vătămate minore (f.d. 50-52, vol. I); - declarațiile părții vătămate minore audiată în condiții speciale, în conformitate cu art. 110¹ Cod de procedură penală (f.d. 71-73, vol. I); - raportul cu privire la starea psihologică a părții vătămate minore (f.d. 77, vol. I); - raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 545 a - 2016 părții vătămate minore (f.d. 107-112, vol. I).

Colegiul judiciar a constatat că, prin probele prezentate de partea acuzării, s-a demonstrat cu certitudine realizarea de către inculpatul Barladean Oleg, a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 Cod penal și anume prin declarațiile părții vătămate minore, care fiind audiată în condiții speciale, în conformitate cu prevederile art. 110¹ Cod de procedură penală, a redat cu lux și amănunt, acțiunile întreprinse de către inculpatul Barladean Oleg Fiodor, împotriva sa.

În acest sens, Colegiul judiciar a considerat necesar de a respinge toate alegațiile avocatului Porumbescu Ștefan, privind inadmisibilitatea probei cu declarațiile părții vătămate minore depuse în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală, or, aceste alegații nu au nici un suport cât faptic atât și juridic. În acest sens, Colegiul judiciar a apreciat critic afirmațiile apărătorului inculpatului precum că, partea vătămată minoră, în cadrul audierii în condiții speciale, nu a indicat direct la faptul că, inculpatul Barladean Oleg, a întreținut cu ea raport sexual în formă naturală sau formă perversă. Faptul că, în cele povestite de către partea vătămată minoră, nu au fost folosite sintagmele ca „raport sexual în formă naturală” sau „raport sexual în formă perversă”, nu denotă în mod automat că, astfel de acțiuni ale inculpatului nu au avut loc. Or, partea

vătămată minoră în cadrul audierii în condiții speciale, a declarat în mod expres despre cele săvârșite asupra ei de către inculpat, folosind limbajul corespunzător vârstei și dezvoltării sale. Or, această poziție se confirmă pe deplin și prin raportul de expertiză psihiatrico-legală, efectuată în privința părții vătămate minore, în care este menționat că, partea vătămată minoră poate percepe separat acțiunile săvârșite cu ea, cât și descrierea lor și mai puțin percepe intenția desfășurării lor, cât și importanța acestora, nu expune fantezii, este aptă să reproducă evenimentele ce au avut loc cu ea reieșind din nivelul dezvoltării sale și poate depune declarații.

În ceea ce ține de preținsele erori procesuale comise în cadrul audierii părții vătămate minore în condiții speciale, Colegiul judiciar a considerat că, argumentele invocate de către apărătorul inculpatului în acest sens pur declarative, unele eronate, nefiind probate prin careva probe pertinente. Or, în primul rând, această măsură procesuală efectuată nu a fost contestată de nici un participant la proces. Totodată, audierea părții vătămate minore, în condiții speciale, a avut loc cu participarea apărătorului inculpatului Barladean Oleg, care a avut toate posibilitățile în măsură egală cu alți participanți la proces să pună întrebări părții vătămate minore, întru clarificarea tuturor circumstanțelor cazului.

Audierea părții vătămate minore, în condiții speciale, a avut loc în strictă corespundere cu prevederile art. 110¹ Cod de procedură penală, cu participarea psihopedagogului și tuturor persoanelor care conform legislației procesual-penale urmau să fie prezente la efectuarea acestei măsuri procesuale în temeiul legii, declarațiile părții vătămate minore, au fost consemnate într-un proces-verbal întocmit în corespundere cu prevederile art. 260 și 261 Cod de procedură penală. Totodată, în procesul-verbal respectiv, au fost indicate toate datele indicarea cărora este obligatorie în conformitate cu normele procesual-penale.

În ceea ce ține de privarea inculpatului Barladean Oleg, de posibilitatea de a audia suplimentar partea vătămată minoră, Colegiul judiciar a menționat că, deși art. 110¹ Cod de procedură penală, instituie această posibilitate, însă în măsura în care acest lucru este posibil. Audierea suplimentară a părții vătămate minore urmează să fie evitată, în primul rând în scopul evitării revictimizării acesteia. Astfel, invocarea respingerii cererii apărătorului inculpatului, privind audierea suplimentară a părții vătămate minore, nu poate fi luată ca temei pentru declararea inadmisibilității probei cu declarațiile părții vătămate minore, audiată în condiții speciale. Or, la caz nu a fost stabilit că, proba respectivă a fost administrată cu încălcarea normelor procesual-penale privind administrarea probelor, nefiind constatată nici una din situațiile prevăzute de art. 94 Cod de procedură penală care reglementează inadmisibilitatea a probelor.

Astfel, la baza respingerii cererii apărătorului inculpatului privind audierea suplimentară a părții vătămate minore, a stat un motiv întemeiat și anume excluderea revictimizării părții vătămate minore, și respingerea acestei cereri nicidecum nu influențează admisibilitatea probei cu declarațiile părții vătămate minore, depuse în cadrul audierii în condiții speciale, la judecătorul de instrucție, în conformitate cu art. 110¹ Cod de procedură penală, iar audierea suplimentară a părții vătămate minore în ședința de judecată, cu participarea inculpatului, în condițiile legislației procesual-penale este inadmisibil.

În partea ce ține de înregistrarea video a declarațiilor părții vătămate minore, și anume că, o secvență din declarațiile acesteia a fost înregistrată video iar o altă secvență nu a fost înregistrată, Colegiul judiciar a menționat că, proba la caz, constituie procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore, semnat de către toți participanții la acțiunea procesuală respectivă, inclusiv și de apărătorul inculpatului Barladean Oleg. Respectiv, declarațiile părții vătămate minore, depuse în cadrul audierii în condiții speciale, în conformitate cu art. 110¹ Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității ca probă, sânt admisibile și pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fapt just reținut de către prima instanță.

Cu atât mai mult, instanța de apel a constatat că, declarațiile părții vătămate minore se confirmă pe deplin prin raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 454 a -2016, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Girginkoc Ecaterina, declarațiile martorilor Ivanova Tatiana, Gorceac Lidia, Mavrodi Svetlana, raportul de expertiză psihiatrico-legală din 16 iunie 2016 .

La caz, prin raportul de expertiză psihiatrico-legală, efectuat în privința părții vătămate minore, s-a stabilit că, ultima putea să înțeleagă acțiunile întreprinse de către inculpat, însă nu putea să înțeleagă intenția acestora, ce se datorează vârstei fragede al acesteia. Respectiv, ultima era în imposibilitatea de a-și exprima voința. Mai mult ca atât, în virtutea vârstei sale fragede, partea vătămată minoră s-a aflat în incapacitatea fizică să se opune acțiunilor inculpatului Barladean Oleg. Din aceste considerente, Colegiul judiciar a considerat că, la caz a fost pe deplin întregită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 Cod penal.

Colegiul judiciar a reținut ca neîntemeiate argumentele apărătorului Aladova Anna invocate în ședința instanței de apel, precum că acțiunile inculpatului urmează să fie reîncadrate în baza art. 175 Cod penal. Or, potrivit legislației de profil, acțiunile prevăzute de art. 175 Cod penal, nu presupune constrângerea fizică sau psihică a persoanei, nici profitarea de dependența persoanei ori de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința. În caz contrar, fapta se califică conform art. 171-173 Cod penal. Mai mult ca atât, în virtutea vârstei sale fragede, partea vătămată minoră, nici nu conștientiza caracterul acțiunilor inculpatului Barladean Oleg, fapt de care ultimul a și profitat. Respectiv, fapta inculpatului nicidecum nu poate fi recalificată în baza art. 175 Codul penal.

La caz, a fost demonstrat cu certitudine că, partea vătămată minoră în virtutea vârstei sale fragede nu a fost în stare să se apere sau să-și exprime voința, circumstanțe de care a și profitat inculpatul Barladean Oleg. Respectiv, speței în cauză nu sânt aplicabile prevederile art. 175 Cod penal.

Faptul că, anume inculpatul Barladean Oleg a săvârșit acțiunile de viol în privința părții vătămate minore se mai demonstrează și prin extrasul din Registrul de evidență a grădiniței nr. 4 din municipiul Comrat, potrivit căruia s-a constatat că, partea vătămată minoră, în luna ianuarie 2016, doar la date de 12 și 13 ianuarie a frecventat grădinița, iar în luna februarie 2016, nu a frecventat instituția preșcolară (f.d. 43-46 vol. I).

Colegiul judiciar a considerat că, la caz s-a demonstrat cu certitudine și realizarea de către inculpatul Barladean Oleg, a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 Cod penal.

Respectiv, a fost se demonstrată săvârșirea cu intenție de către inculpatul Barladean Oleg, a faptei prejudiciabile prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 Cod penal, violul, adică raportul sexual săvârșit profitând de imposibilitatea persoanei de a se apăra ori de a-și exprima voința, a unei persoane minore în vârsta de până la 14 ani.

Colegiul judiciar a considerat, că la caz s-a demonstrat cu certitudine și săvârșirea de către inculpatul Barladean Oleg, a faptei prejudiciabile, infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal, din următoarele considerente.

Colegiul judiciar a constatat că, la caz a fost pe deplin dovedită realizarea de către inculpatul Barladean Oleg, a laturii obiective al infracțiunii menționate.

Acest fapt se demonstrează prin totalitatea probelor analizate supra, și anume, declarațiile părții vătămate minore, de către inculpatul Barladean Oleg, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx, declarațiile martorilor Ivanova Tatiana, Mavrodi Svetlana, Gorceag Lidia, raportul de expertiză medico-legală nr. 85/P-6 din 16 aprilie 2016, raportul de expertiză psihiatrico-legală din 16 iunie 2016, concluzia psihologului Gorceag Lidia și totalitatea probelor scrise, examinate în prima instanță și instanța de apel, probe pertinente, concludente, utile, veridice și care coroborează între ele.

Colegiul judiciar a reiterat că, la momentul săvârșirii infracțiunii, partea vătămată minoră avea vârsta de 6 ani, fapt care a fost cu certitudine cunoscut de către inculpat. Totodată, prin ansamblu de probe, s-a demonstrat cu certitudine că, inculpatul Barladean Oleg a profitat de faptul că în virtutea vârstei sale fragede, partea vătămată minoră se afla în incapacitatea de a se apăra și de a-și exprima voința, realizând în totalmente latura obiectivă al infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal.

Colegiul judiciar a considerat că, în urma examinării probelor prezentate de către partea acuzării, s-a demonstrat cu certitudine realizarea de către inculpatul Barladean Oleg a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal.

Acest fapt pe deplin a fost demonstrat prin declarațiile părții vătămate minore reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx, care coroborează între ele și alte probe din dosarul penal. Colegiul judiciar a reiterat că, potrivit declarațiilor reprezentantului legal al părții vătămate minore, inculpatul și-a manifestat singur inițiativă de a sta acasă cu partea vătămată minoră, iar potrivit declarațiilor părții vătămate minore, toate acțiunile împotriva părții vătămate minore, inculpatul le săvârșea în timpul când reprezentantul legal al acesteia nu se afla acasă, camuflând acțiunile sale sub forma unor jocuri, pentru a nu fi descoperite.

Colegiul judiciar a apreciat critic declarațiile martorului Mileva Olga, depuse în ședința de judecată în prima instanță precum că, în timpul discuțiilor dintre ea și partea vătămată minoră, ultima i-a comunicat că îl iubește pe inculpatul Barladean Oleg și că, reprezentantul legal al părții vătămate minore, xxxxx, o învață pe ea să spună cuvinte urâte despre inculpat. Or, aceste declarații nu coroborează cu alte probe din materialele dosarului penal și mai mult ca atât, sânt combătute prin alte probe cum ar fi - raportul

cu privire la starea psihologică a părții vătămate minore, prin care s-a constatat că ultima se bucură de susținerea din partea reprezentantului legal, mamei xxxxx, și are relații stabile și de încredere cu ultima. Iar potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală al părții vătămate minore, ultima a comunicat psihologului că, se simte mai bine după plecarea inculpatului Barladean Oleg.

În ceea ce ține de argumentul invocat de către apărătorul inculpatului precum că, reprezentantul legal al părții vătămate minore xxxxx s-a adresat la organele de poliție peste mai mult de o lună de zile de la cele întâmplate și respectiv această adresare poartă un caracter de răzbunare din partea reprezentantului legal al părții vătămate minore, din motivul că inculpatul nu trimitea de peste hotare surse financiare, Colegiul judiciar îl găsește ca fiind unul neîntemeiate și neprobat. Or, în cadrul judecării apelului s-a stabilit incontestabil că, xxxxx nu a cunoscut din start despre cele întâmplate, mai întâi s-a adresat la medici consultând fetița, din cauza că partea vătămată minoră se plângea la dureri în regiunea abdomenului și avea un somn neliniștit cu vise terifiante. Iar ulterior, în cadrul examinării părții vătămate minore de către medicii, i-a devenit cunoscute circumstanțele referitor la acțiunile infracționale ale inculpatului Baraldean Oleg.

La fel au fost respinse și argumentele apărătorului inculpatului precum că, la depunerea plângerii la poliție, reprezentantul legal al părții vătămate, xxxxx nu a fost preîntâmpinată de răspunderea penală pentru denunț calomnios. Or, potrivit plângerii depuse, reprezentantul legal al părții vătămate cu propria mână a scris că, a fost preîntâmpinată în baza art. 311 Cod de procedură penală, privind denunțul calomnios, ceea ce combate cele invocate în apelul declarat.

La fel, în cadrul judecării apelului, s-a demonstrat cu certitudine vinovăția inculpatului Barladean Oleg și în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 264¹ Cod penal.

Or, potrivit declarațiilor martorului Cioban Alexandru, audiat în ședința de judecată în prima instanță, se demonstrează că, la data de 06 octombrie 2017, de către colegul său de serviciu a fost stopat automobil de model „Ford Tranzit”, la volanul căruia se afla inculpatul Barladean Oleg și în timpul testării alcoolscopice al acestuia, s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,51 mg/l, ceea ce reprezintă starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat. El personal la văzut inculpat la volanul mijlocului de transport, or, locul stopării era iluminat de către trei echipaje de poliție și s-a văzut clar că, la volanul mijlocului de transport în timpul deplasării era inculpatul Barladean Oleg.

Astfel, pe deplin a fost demonstrată realizarea laturii obiective cât și celei subiective a infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 264¹ Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului Barladean Oleg, pentru infracțiunile săvârșite, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și anume că, infracțiunile prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 și alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal, conform alin. (6), art. 16 Cod penal, se consideră unele excepțional de grave, pentru săvârșirea cărora este prevăzută doar o singură formă de pedeapsă și anume sub formă de închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, fiind numită pedeapsa sub formă de închisoare.

În ceea ce ține de stabilirea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 264¹ Cod penal, Colegiul judiciar a statuat că, inculpatul Barladean Oleg urmează să fie liberat de pedeapsa penală pentru această infracțiune, pe motiv că e expirat termenul de tragere la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii nominalizate care este de doi ani or, infracțiunea a fost săvârșită la data de 06 octombrie 2017, iar termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a expirat la data de 06 octombrie 2019.

Ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a considerat că prima instanță neîntemeiat a încasat din contul inculpatului Barladean Oleg, cheltuielile de judecată în sumă de 2157 lei, suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea expertizei psihiatrico-psihologice și expertizei medico-legale în privința părții vătămate minore și efectuarea expertizei psihiatrico-psihologice în privința inculpatului Barladean Oleg. Or, la momentul săvârșirii infracțiunilor din speță, legislația procesual penală prevedea clar că, cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor dispuse în temeiul alin. (1), art. 143 Cod de procedură penală, urmează să fie trecute în contul statului. Modificările introduse prin Legea nr. 316 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 22 decembrie 2017, a intrat în vigoare la data de 09 februarie 2018, adică după săvârșirea infracțiunilor de către inculpat. Mai mult ca atât, modificările respective, prin natura lor agravează situația inculpatului în raport cu situația, în care ultimul s-a aflat la momentul săvârșirii infracțiunilor. Respectiv nu pot fi aplicate cu efect retroactiv.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 31 decembrie 2019, **cu recurs ordinar** de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru și la data de 14 ianuarie 2020 de către avocatul Porumbescu Ștefan în numele inculpatului Barladean Oleg.

4.1 Procurorul indicând temeiul prevăzut la pct. 6) și 10) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, din 12 iulie 2019, când apelul a fost greșit admis.

În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că,

- cu referire la individualizarea pedepselor penale pentru infracțiunile săvârșite prevăzute de art. 171 alin.(3) lit. b) și art. 172 alin.(3) lit. a) Cod penal instanța de apel nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, și care unt acele circumstanțe care au servit ca temei de a reduce pedeapsa stabilită de prima instanță, de la 15 ani închisoare pentru fiecare infracțiune, până la 13 ani închisoare;

- instanța de apel prin dispozitivul deciziei s-a expus asupra sentinței instanței de fond adoptate în privința lui Barladean O. pe capătul acuzării pe art.264¹ alin.(1) Cod penal fără a avea spre soluționare apelul depus de către apărare sau partea acuzării și fără să expună argumentele asupra necesității aplicării efectului extensiv al apelurilor declarate de către alte părți și fără aplicarea în drept a prevederilor art.411 Cod de procedură penală în decizia;

- este neîntemeiată soluția instanței de fond și instanței de apel de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Tataru Nicolai în beneficiul statului în sumă de 1760 lei;

4.2 Avocatul Porumbescu Ștefan în numele inculpatului Barladean Oleg indicând temeiul prevăzut la pct. 5) și 6) alin. 1) art. 427 Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care condamnatul Barladean Oleg să fie achitat pe art.171 alin.(3), lit. b), și 172 alin.(3),lit. a), Cod penal din lipsa faptei de infracțiune.

În motivarea recursului avocatul a indicat că:

- potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate(f.d.71-73.v.1.) în care a declarat că, s-a jucat cu inculpatul în diferite jocuri, însă nu a comunicat că, ultimul a întreținut cu ea raporturi sexuale în formă naturală sau formă perversă. Expertiza medico-legală din 16.04.2016, (f.d. 50-53 Vol. I), nu demonstrează acest fapt prin examinare minorei prin care e descrisă, deflorarea himenului nu a avut loc și careva semne de viol pe corpul pătimatei nu au fost descoperite;

- necățând că, acest proces-verbal de audiere a părții vătămate, are un caracter informațional despre acele momente întâmplare, deoarece a fost întocmit cu încălcări procesuale, nu este întocmit în conformitate cu normele procesuale penale, din care considerente în temeiul art. 94 Cod de procedură penală, nu poate fi recunoscut drept probă. Audierea părții vătămate minore a avut loc în lipsa pedagogului-psihiolog, ceea ce este o încălcare esențială a Codului de procedură penală. Cu atât mai mult, audierea părții vătămate minore, a fost efectuată contrar prevederilor art. 260 Cod de procedură penală. În procesul-verbal de audiere părții vătămate minore lipsesc datele că declarațiile acesteia se înregistrează video și sunt fixate în întregime în procesul-verbal de audiere, care urmează să fie întocmit în conformitate cu prevederile art.260,261 Cod de procedură penală. Tot odată la procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore nu a fost atașat purtătorul de informații electronice pe care au fost fixate declarațiile acesteia, care se sigilează de către instanța de judecată și se păstrează împreună cu copia procesului-verbal de audiere, ceea ce reprezintă o încălcare a normelor procesuale.

- la fel, în procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore, conform art.110¹ Cod de procedură penală, nu au fost indicate datele referitor la persoana care a întocmit prezentul proces-verbal, privind faptul utilizării mijloacelor de înregistrare video, precum și datelor despre faptul că persoanele participante la acțiunea procesuală respectivă au fost preîntâmpinate despre utilizarea mijloacelor de înregistrare video. De rând cu aceasta, lipsesc datele precum că procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore, a fost dat citirii în prezența tuturor participanților la acțiunea procesuală menționată.

- în cadrul judecării cauzei penale în instanța de fond, partea acuzării a prezentat pentru examinare CD disc cu înregistrarea video a declarațiilor părții vătămate minore, însă în cadrul examinării înregistrării video prezentate s-a constatat că în înregistrarea video este înregistrată doar o parte a declarațiilor părții vătămate minore, în care ultima nu a declarat nimic despre careva acțiuni sexuale din partea inculpatului Barladean Oleg;

- în privința acestor încălcări, de către avocatul inculpatului, la 11 iulie 2016 a fost depusă o plângere la Procuratura Generală, fiind totodată solicitată audierea suplimentară a părții vătămate minore, în conformitate cu art.110¹ Cod de procedură penală. Plângerea a fost înregistrată la Procuratura municipiului Comrat însă a rămas fără a fi remisă instanței superioare pentru soluționare, atât instanța de fond cât și a doua instanță nu au dat nici o apreciere la acesta încălcare din partea persoanelor abilitate. Prin respectiva plângere, inculpatul Barladean Oleg a dorit să-și realizeze dreptul său de a solicita audierea suplimentară a părții vătămate minore, deoarece, făcând cunoștință cu procesul-verbal de audiere a acesteia, au apărut întrebări suplimentare care nu au fost puse părții vătămate minore. Totodată, faptul că la audierea părții vătămate minore a participat apărătorul inculpatului, nu exclude dreptul inculpatului de a formula întrebări suplimentare, care nu au fost puse în fața părții vătămate minore. Respectiv, proces-verbal, de audiere a părții vătămate minore, nu poate fi nici pe departe pus la baza sentinței de condamnare, el poate doar servi ca o lămurire, el nu are forma de proces -verbal conform Cod de procedură penală;

- la momentul adresării către organe de poliție a reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx,(f.d.11,12,v.l.), s-a adresat pe faptul acțiunilor întreprinse de către inculpatul Barladean Oleg în privința părții vătămate minore, însă nu a descris concret care acțiuni de viol ori perverse au fost întreprinse de ultimul. Mai mult ca atât, contrar art.263 Cod de procedură penală, reprezentantul legal al părții vătămate minore, nu a fost preîntâmpinată de răspunderea penală pentru depunerea unui denunț calomnios;

- ulterior, fiind audiată în calitate de martor și fiind preîntâmpinată pentru depunerea declarațiilor, reprezentantul legal al părții vătămate minore, la fel nu indică că, partea vătămată minoră i-ar fi comunicat precum că, inculpatul a săvârșit careva acte cu caracter sexual asupra acesteia, dar a comunicat că, fiind cu partea vătămată minoră la ginecologa Mavrodi S., ultima a examinat partea vătămată minoră și ia spus că, la partea vătămată minoră este deflorat himenul, însă ginecologa Mavrodi S., n-a afirmat cele spuse de reprezentantul legal și nici colegiul judiciar n-a dat nici o apreciere la acest moment esențial (f.d.31-32, 36 v. 1);

- reprezentantul legal fiind audiată în instanța de judecată, și-a schimbat declarațiile menționând că, partea vătămată minoră fiind la psiholog a povestit despre acțiunile cu caracter sexual ale inculpatului Barladean Oleg, însă în cadrul audierii în calitate de martor, psihologul Gorceag Lidia nu a confirmat declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore. Analizând declarațiile depuse de către reprezentantul părții vătămate minore la faza de urmărire penală în care a relatat că, pătimită minoră nu ia spus nimic de careva relații sexuale cu inculpatul Barladean Oleg, și cele depuse în instanța de judecată că, pătimită minoră ia spus că, inculpatul Barladean Oleg, a avut relații sexuale în formă naturală și perversă/în cazul dat în declarațiile reprezentantului legal sânt divergențe esențiale, prin care colegiul judiciar le-a apreciat ca consecutive. Declarațiile depuse de către reprezentantul legal al părții vătămate minore în ședința de judecată, nu pot fi verificate și în temeiul art. 94 Cod de procedură penală nu pot fi recunoscute drept probe. Respectiv colegiul judiciar nu a apreciat faptul că, pe tot parcursul procesului penal reprezentantul legal al părții

vătămate minore a depus declarații contradictorii, concluzionând eronat asupra veridicității acestora și greșit a pus aceste declarații la baza sentinței de condamnare a inculpatului Barladean Oleg.

- în cadrul rejudecării cauzei colegiul judiciar a pus ca probă declarațiile expertului Topal Carolina, date în instanța de fond, fără citarea expertului și verificarea declarațiilor depuse, deoarece din partea apărării în prima instanță a fost înaintat un demers privind efectuarea unei expertize medico-legale suplimentare în privința părții vătămate minore, la proveniența cicatricei în jurul oficiului anal, deoarece conform cartelei ambulatorie ea permanent trecea cursuri de lecuire a diferitor boli, însă demersul apărării a fost respins, pe de altă parte fiind admis demersul procurorului privind audierea în ședința de judecată a expertului Topal Caroline, care a fost audiată pe marginea raportului de expertiză medico-legală efectuată în privința părții vătămate minore însă, declarațiile expertului Topal Carolina, nu sunt confirmate prin careva alte probe examinate în cadrul judecării cauzei, respectiv, prin prisma art.94 Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

5. La recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, mama inculpatului – Peoglo Maria, vecinii, rudele și prietenii acestuia au depus referințe, pledând pentru achitarea inculpatului, considerând că acesta nu este vinovat, fiind calomniat.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.*

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

6.1. Cu referire la recursul avocatului Porumbescu Ștefan în numele inculpatului Barladean Oleg.

Potrivit recursului declarat de avocatul Porumbescu Ștefan în numele inculpatului, Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia, *prin prisma pct.6) și pct. 5) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală*, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care,

legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel, prevăzut art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, Colegiul penal ține să menționeze că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect, iar cauza a fost examinată cu prezența tuturor participanților la proces nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la argumentul recurentului, privind citarea și audierea părții vătămate minore în ședința de judecată, Colegiul constată că, asupra acestui argument s-a expus detaliat instanța de apel în decizia contestată (f.d.161 vol.V) și anume a fost respinsă solicitarea apărării privind audierea părții vătămate minore în scopul evitării victimizării acesteia, fiind la o vârstă fragedă, iar audierea părții vătămate minore în prezența inculpatului conform legislației în vigoare este inadmisibilă. Or, partea vătămată minoră a fost audiată conform art.110¹ Cod de procedură penală cu participarea psihopedagogului, apărătorului inculpatului și tuturor persoanelor care conform legislației procesual-penale urmau să fie prezente la efectuarea acestei măsurii procesuale în temeiul legii. Careva temei legal de a declara nulitatea acestuia la caz lipsește.

Colegiul penal respinge ca unul nefondat și declarativ argumentul apărării precum, că organul de urmărire penală și instanțele de fond neîntemeiat au refuzat audierea suplimentară a părții vătămate minore, asupra întrebărilor care au apărut la apărare. Or, la caz se constată, că partea vătămată fiind de o vârstă fragedă 6 ani, a fost audiată în strictă conformitate cu prevederile art.110¹ Cod procedură penală, iar apărătorul inculpatului, participând la audiere, a avut posibilitate să înainteze întrebări acesteia, însă nu s-a folosit de acest drept al său.

Unul din scopurile principale ale audierii copilului victimă/martor al infracțiunii în condiții speciale este reducerea numărului de audieri a copilului, până la una, pentru ca să nu fie nevoit copilul să relateze de mai multe ori experiența sa traumatică.

Standardele universale și europene în vederea adaptării sistemelor judiciare la necesitățile specifice ale copiilor, cuprinse într-un șir de documente internaționale, inclusiv: Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989; Directiva Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității din 25 octombrie 2012, etc. indică, că pentru a asigura condițiile unei justiții prietenoase copiilor victime/martori ai infracțiunilor, profesioniștii și alți participanții implicați în procesul audierii se vor conduce de următoarele principii interdependente: interesul superior al copilului în procesul de luare a deciziei, cât și ca impact al acesteia care garantează copilului aflat în contact cu justiția că orice decizie care îl privește va urmări cu prioritate asigurarea drepturilor, neadmiterea revictimizării, ect.

Se reține, că potrivit prevederilor art.110¹ alin.(8),9), art.371 alin.(1¹) Cod procedură penală, audierea suplimentară a minorului, poate fi efectuată doar în temeiul unei **cereri motivate** și doar pentru **elucidarea unor circumstanțe concrete**, menționate în cererea de solicitare a audierii. Caracterul excepțional al procedurii de audiere repetată a copilului victimă/martor al infracțiunii, specificat în normele invocate stabilește că, audierea repetată a minorului trebuie evitată în măsura în care

acest lucru este posibil. Din materialele cauzei rezultă, că apărarea a solicitat audierea suplimentară a părții vătămate minore, atât la urmărirea penală (f.d.74 v.1), cât și în instanțele de fond, însă fără a-și motiva corespunzător solicitarea n-a specificat care sunt contradicțiile și circumstanțele pe care dorește să le clarifice, la fel cum nu și-a motivat nici poziția ce la împiedicat să pună aceste întrebări la momentul audierii acesteia, obligațiune ce-i revine conform prevederilor normelor de procedură penală cât și celor internaționale. Astfel, atât procurorul în cadrul urmăririi penale (f.d.75 v.1), cât și instanța de fond (f. 194 verso Vol. I) și apel, (f. 116 verso Vol. V) argumentat au respins cererile apărării privind audierea suplimentară a părții vătămate minore.

Totodată, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

La acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către avocat în numele inculpatului în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul penal constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea faptelor imputate, concluzii descrise detaliat în decizia instanței de apel, inclusiv și în pct. 3.1 al prezentei decizii.

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în apel, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Barladean Oleg privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.171 alin.(3) lit. b), 172 alin.(3) lit. a) și art. 264¹ Cod penal să fie întemeiată și legală.

Nu poate fi reținut argumentul apărării privind lipsa probelor privind vinovăția inculpatului, apreciind, că potrivit *procesului-verbal de audiere a părții vătămate (f.d.71-73.v.l.)*, nu se constată, că *ultimul a întreținut cu victima raporturi sexuale în formă naturală sau formă perversă, partea vătămată a declarat doar că, s-a jucat cu inculpatul în diferite jocuri*. Or, instanța de apel în decizia contestată (f.d.160 vol.V) s-a expus motivat asupra argumentului dat, concluzie pe care instanța de recurs o acceptă și o însușește. Or, faptul că, în cele povestite de către partea vătămată minoră, nu au fost folosite sintagmele enunțate mai sus, nu denotă în mod automat că, astfel de acțiuni ale inculpatului nu au avut loc. În acest sens, sunt reținute declarațiile părții vătămate minore în cadrul audierii în condiții speciale, unde a declarat în mod expres despre cele săvârșite asupra ei de către inculpat, folosind limbajul corespunzător vârstei și dezvoltării sale, poziție confirmată pe deplin și prin rapoartele de expertiză medico-legală și psihiatrico-legală, efectuată în privința părții vătămate minore.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, *procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore, are un caracter informațional deoarece a fost întocmit cu încălcări procesuale*, instanța de recurs ține să menționeze că, acest argument la fel a

fost întemeiat respins de către instanța de apel (f.d.161 vol. V) și anume că, la caz nu a fost stabilit că, proba respectivă a fost administrată cu încălcarea normelor procesual-penale privind administrarea probelor, nefiind constatată nici una din situațiile prevăzute de art. 94 Cod de procedură penală, care reglementează inadmisibilitatea probelor.

La fel, nu poate fi reținut argumentele avocatului referitor la legalitatea întocmirii actelor procedurale și anume procesul verbal de audiere a părții vătămate minore, plângerea și cererea reprezentantului părții vătămate minore (f.d.11-12 Vol. I). Or, atât inculpatul cât și apărătorul acestuia, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată.

La fel, conform alin.(4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din actele cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, când inculpatul a luat cunoștință de materialele dosarului împreună cu avocatul, n-a invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct. 37 că art. 6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

6.2 Cu referire la recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru.

Lecturând textul recursului Colegiul constată că acuzarea invocă drept temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la temeiul dat, Colegiul penal menționează că, pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, *Colegiul penal* constată că instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, Cod penal, la

soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia pedeapsa, totodată, în lipsa restricțiilor atât legale cât și faptice, ținând cont de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii și pe parcursul procesului penal, instanțele și-au motivat eficient soluția de stabilire a pedepsei în privința lui Barladean Oleg.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat ținând cont de prevederile al. 1) art. 84 Cod penal a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (3), lit. b), art. 171 și alin. (3), lit. a), art. 172 Cod penal.

În ce privește temeinicia concluziei instanței de apel cu privire la liberarea de pedeapsa penală a inculpatului, pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ al. 1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție tragerii la răspundere penală, instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de apel în decizia contestată (f.d. 170, Vol.V) s-a expus în mod argumentat asupra acestui motiv invocat de acuzare, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Or, infracțiunea a fost săvârșită la data de 06 octombrie 2017, iar termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a expirat la data de 06 octombrie 2019.

Cu referire la solicitarea acuzării, privind încasarea de la Tataru Nicolai în beneficiul statului în sumă de 1760 lei, instanța de recurs ține să menționeze că, procurorul solicită încasarea cheltuielilor din contul altui inculpat decât cel vizat în cauza penală dată. Or, în conformitate cu alin. (1) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

În ce privește soluția instanței de apel privind respingerea cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, instanța de recurs reține că instanța de apel întemeiat și argumentat s-a expus cu referire la cheltuielile de judecată în sumă de 2157 lei, suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea expertizei psihiatrico-psihologice și expertizei medico-legale în privința părții vătămate minore și efectuarea expertizei psihiatrico-psihologice în privința inculpatului Barladean Oleg (f.d. 170-171 Vol. V). Or, la momentul săvârșirii infracțiunilor din speță, legislația procesual penală prevedea clar că, cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor dispuse în temeiul alin. (1), art. 143 Cod de procedură penală, urmează să fie trecute în contul statului. Modificările introduse prin Legea nr. 316 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 22 decembrie 2017, a intrat în vigoare la data de 09 februarie 2018, adică după săvârșirea infracțiunilor de către inculpat.

Cu referire la argumentul procurorului, prin care menționează exemple de practică judiciară a Curții de Apel Cahul, Curții de Apel Chișinău și Curții Supreme de Justiție de recuperare de către inculpați a cheltuielilor judiciare, Colegiul penal reține că, aceasta nu poate constitui temei de recurs, or circumstanțele fiecărui caz sunt diferite, pe care instanța analizându-le își întemeiază soluția, astfel instanța de judecată nu poate obliga condamnatul să le recupereze, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală.

Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recursul în cauză, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea cererii de recurs declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât soluția instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Mai mult, motivele invocate în cererea de recurs, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal consideră că, luând în considerație cele sus-expuse, nu se constată în speță prezența erorilor de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, invocate în recursurile depuse.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare invocate de recurenți și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru și de către avocatul Porumbescu Ștefan în numele inculpatului Barladean Oleg împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privind-l pe **Barladean Oleg xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor